

Psalm 141

1 *Deun.*

Van David.

Wezer, ik roep Jou, haast je naar mij,
heb oor voor mijn stem in mijn roepen om Jou.

2 Vast zij mijn pleit, een rookoffer voor jouw gelaat,
mijn geheven palmen een avondschenking.

3 Breng, Wezer, een waak bij mijn mond,
behoed de deur van mijn lippen.

4 Neig mijn hart niet naar kwade spraak,
naar werken werken van doemen
met mannen die zwelligheid wrochten,
en ik wil geen brood van hun mildigheden.

5 Mokert men mij als bewarende, gunst is het
en men straft mij met olie op het hoofd,
niet ketst mijn hoofd, ja, blijvend is het
en mijn pleit is in hun kwaadheden.

6 Hun schikkers zijn gedompt in de hand van de klif
en horen mijn zeggingen, ja, mild zijn ze.

7 Zoals men schraapt en klooft het land,
is ons gebeente verstrooid bij de mond van de woestenij.

8 Ja, naar Jou, Wezer, mijn Meester, mijn ogen,
in Jou schuil ik, laat mijn ziel niet naakt.

9 Bewaak mij voor de handen van de sprenkel mij gestrikt
en strikken van zwelligheidwrochters.

10 De doemenden vallen in hun flouwen,
wijl ik eender mij onttijg.